

ЗМІСТ

Засідання перше, ранкове
(Четвер, 27 листопада 2014 року)

Відкриття першого пленарного засідання Верховної Ради України восьмого скликання	...3
Прийняття постанов:	
“Про Тимчасову президію першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання”	...4
“Про порядок денний першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання на період розгляду організаційних питань першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання”	...5
“Про Лічильну комісію Верховної Ради України восьмого скликання”	...16
“Про Голову Верховної Ради України”	...19
“Про призначення Яценюка А.П. Прем’єр-міністром України”	...46
“Про висвітлення роботи Верховної Ради України восьмого скликання”	...50
Складення повноважень Кабінету Міністрів України перед новообраною Верховною Радою України	...6
Оголошення про створення депутатських фракцій і депутатських груп у Верховній Раді України восьмого скликання	...7, 17
Доповідь Голови Верховної Ради України сьомого скликання Турчинова О.В. про стан законодавчої роботи в парламенті	...9
Інформація про обрання голови, заступника голови та секретаря Лічильної комісії	...19

Прийняття рішення про продовження засідання до завершення розгляду питань порядку денного	...25
Позачергове Послання Президента України Порошенка П.О. про внутрішнє і зовнішнє становище України	...31
Оголошення про створення Коаліції депутатських фракцій	...46
Заяви народних депутатів щодо голосування	...51

[Результати поіменної реєстрації](#)

[Результати поіменного голосування](#)

ЗАСІДАННЯ ПЕРШЕ

Сесійний зал Верховної Ради України

27 листопада 2014 року, 12 година

Веде засідання голова Підготовчої депутатської групи
ГРОЙСМАН В.Б.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго дня, вельмишановні народні депутати! Ми розпочинаємо нашу роботу. Я прошу всіх народних депутатів України підготуватись до реєстрації в залі картками, які ви отримали.

Я прошу для проведення реєстрації ввімкнути систему "Рада". Прошу реєструватись, шановні народні депутати.

Зареєструвалися 389 народних депутатів.

А ми можемо повторно провести реєстрацію?

Давайте ще раз, шановні колеги, зареєструємося, оскільки, це наше перше засідання.

Будь ласка, прошу ввімкнути систему "Рада". Прошу реєструватись.

Зареєструвалися 399 депутатів. Наше засідання правомочне. Ми можемо розпочинати роботу.

Я прошу ввімкнути мікрофон найстаршого за віком народного депутата України Юхима Леонідовича Звягільського.

*ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ Ю.Л., народний депутат України (одномандатний виборчий округ №45, Донецька область, самовисуванець).
Перше пленарне засідання Верховної Ради України восьмого скликання, обраної 26 жовтня 2014 року, оголошую відкритим!
(Оплески).*

(Лунає Державний Гімн України).

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Слава Україні! Героям слава!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Прошу сідати, шановні народні депутати.

За доброю традицією, що склалася у Верховній Раді, я хочу з задоволенням від імені всіх народних депутатів України привітати тих народних депутатів України, у яких сьогодні день народження. Давайте привітаємо, шановні колеги, з днем народження Юлію Володимирівну Тимошенко (*Оплески*), а також наших колег народних депутатів України Тетяну Дмитрівну Бахтеєву (*Оплески*), Вікторію Михайлівну Войціцьку (*Оплески*), Олега Юрійовича Кришина (*Оплески*) і Миколу Леонідовича Скорика (*Оплески*). Вітаємо вас, шановні колеги! (*Оплески*).

Прошу сідати.

Шановні народні депутати! Згідно зі статтею 15 Регламенту Верховної Ради України я як голова Підготовчої депутатської групи маю вести засідання до обрання Верховною Радою Тимчасової президії першої сесії Верховної Ради.

Відповідно до статті 18 Регламенту Верховної Ради України Тимчасова президія першої сесії Верховної Ради складається з шести народних депутатів. До її складу входять голова Підготовчої депутатської групи та по одному представнику від кожної політичної партії, між виборчими списками яких розподілено депутатські мандати.

Політичні партії визначились щодо своїх представників у складі Тимчасової президії першої сесії, про що повідомили Підготовчу депутатську групу. Відповідний проект постанови вам надано.

Чи є необхідність обговорювати це питання?

Немає такої необхідності. Є пропозиція голосувати.

Тоді я ставлю на голосування проект Постанови Верховної Ради України (реєстраційний номер [1001](#)) “Про Тимчасову президію першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання” для прийняття за основу та в цілому.

Прошу, шановні народні депутати, підготуватись до голосування.

Прошу голосувати.

“За” — 370.

Шановні колеги, 370 депутатів за. Рішення прийнято.

Я прошу членів Тимчасової президії, кандидатури яких були подані партіями, зайняти свої місця.

Парубій Андрій Володимирович — від політичної партії “Народний фронт” (*Оплески*), Лаврик Олег Васильович — від політичної партії “Об’єднання “Самопоміч”” (*Оплески*), Вілкул Олександр Юрійович — від політичної партії “Опозиційний блок” (*Оплески*), Шухевич Юрій-Богдан Романович — від Радикальної партії Олега Ляшка (*Тривалі оплески*) і Кожем’якін Андрій Анатолійович — від політичної партії “Всеукраїнське об’єднання “Батьківщина””.

Дякую, шановні колеги.

Шановні народні депутати, продовжуємо наше засідання. Тимчасова президія сформована. Відповідно до частини другої статті 18 Регламенту Верховної Ради України члени Тимчасової президії виконують обов’язки головуєчого на пленарному засіданні почергово.

Послідовність розгляду питань на першій сесії новообраної Верховної Ради, як ви знаєте, визначена статтею 16 Регламенту Верховної Ради. Підготовча депутатська група вносить пропозицію щодо зміни послідовності розгляду цих питань, визначених Регламентом, відповідно до законодавства. Проект постанови з цього питання, підготовлений народними депутатами — членами Підготовчої депутатської групи, вам наданий.

Чи є необхідність обговорювати це питання?

Немає.

Я тоді, користуючись можливістю, ставлю на голосування проект Постанови ([№1002](#)) “Про порядок денний першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання на період розгляду організаційних питань першої сесії Верховної Ради восьмого скликання” для прийняття за основу та в цілому.

Шановні колеги народні депутати, прошу визначатися голосуванням. Прошу голосувати!

“За” — 343.

Проти — 0, утрималися — 1.

Рішення прийнято.

Шановні колеги, ми з вами затвердили порядок денний і розпочинаємо працювати згідно з цим порядком денним.

Перше питання порядку денного — оголошення Прем'єр-міністром України про складення повноважень Кабінету Міністрів України перед новообраною Верховною Радою України.

Я запрошую до слова Прем'єр-міністра України Арсенія Петровича Яценюка (*Оплески*).

ЯЦЕНЮК А.П., *Прем'єр-міністр України*. Шановний пане головуєчий! Вельмишановна новообрана проєвропейська проукраїнська Верховна Рада, яка має конституційну більшість і політичну волю до реформ, звершень і зрушень! Маю за честь оголосити про складення повноважень Кабінету Міністрів України. Місію виконали. Прошу призначати новий уряд.

Дякую (*Оплески, у залі скандують: “Молодець!”*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановний Арсенію Петровичу.

Шановні народні депутати, доводжу до вашого відома, що відповідно до статті 115 Конституції України Кабінет Міністрів, який склав повноваження перед новообраною Верховною Радою,

продовжує виконувати свої повноваження до початку роботи новосформованого Кабінету Міністрів України.

Шановні колеги депутати, я прошу вас сконцентруватись, ми продовжуємо нашу роботу.

Я би просив секретаріат: мені потрібна інформація про створення фракцій.

Далі за порядком денним ми маємо розглядати питання про формування та реєстрацію депутатських фракцій (депутатських груп).

Під час перерви, яку було оголошено для того, щоб ми зареєструвались, народні депутати сформували депутатські фракції і групи. Апарат Верховної Ради згідно з вимогами Регламенту опрацював матеріали про формування депутатських фракцій і груп у Верховній Раді України, які надійшли до Апарату, на предмет їх відповідності Регламенту і подав Верховній Раді інформацію про реєстрацію депутатських фракцій і груп. Відповідні інформаційні матеріали вам роздано, наскільки я розумію, так?

Згідно з вимогами статті 60 Регламенту Верховної Ради України дозволяю вас поінформувати про реєстрацію депутатських фракцій і груп у Верховній Раді України восьмого скликання.

Шановні народні депутати, хочу вас поінформувати про те, що надійшло повідомлення про формування депутатської фракції політичної партії “Народний фронт” у Верховній Раді України восьмого скликання відповідно до законодавства. Також додано витяг з протоколу установчих зборів народних депутатів України, персональний склад цієї депутатської фракції. Є протокол. Я оголошую про створення депутатської фракції політичної партії “Народний фронт” у кількості 83 народних депутати України. Вітаю вас, шановні колеги (*Оплески*).

Також, шановні колеги, повідомляю вам про сформування депутатської фракції політичної партії “Об’єднання “Самопоміч” у Верховній Раді України восьмого скликання відповідно до законодавства. Матеріали подані. Згідно з додатком і протоколом засідання фракції до фракції політичної партії “Об’єднання “Самопоміч” увійшло 32 народних депутати України (*Оплески*).

Шановні народні депутати, хочу вам зачитати ще одне повідомлення: про сформування депутатської фракції політичної партії “Опозиційний блок” у Верховній Раді України восьмого скликання. Згідно з поданими документами до складу цієї депутатської фракції увійшло 40 народних депутатів України (*Оплески*).

Шановні колеги, сформовано депутатську фракцію Радикальної партії Олега Ляшка у Верховній Раді України восьмого скликання. Згідно з поданими документами ця фракція налічує 22 народних депутати (*Оплески*).

Шановні колеги, хочу зразу поінформувати про те, що головою фракції обрано Олега Валерійовича Ляшка (*Оплески*).

Я повернусь і потім оголошу голів усіх фракцій.

Далі хотів би вас поінформувати про створення депутатської фракції політичної партії “Всеукраїнське об’єднання “Батьківщина” у Верховній Раді України восьмого скликання у кількості 18 народних депутатів України. Вирішили обрати головою депутатської фракції цієї політичної партії Тимошенко Юлію Володимирівну (*Оплески*). Я перепрошую, у складі вказаної фракції 19 народних депутатів. Просто відповідно до переліку — 19, а в протоколі — 18.

Ще хотів би зачитати, що головою фракції політичної партії “Народний фронт” обрано Турчинова Олександра Валентиновича (*Оплески*), головою фракції політичної партії “Об’єднання “Самопоміч” — Березюка Олега Романовича (*Оплески*), головою фракції політичної партії “Опозиційний блок” — Бойка Юрія Анатолійовича (*Оплески*). Все інше я зачитав.

Потрібно озвучити ще одне повідомлення. Я вас поінформую щодо заступників голів депутатських фракцій.

Фракція політичної партії “Народний фронт” поки що не обрала заступників голови.

Що стосується фракції політичної партії “Об’єднання “Самопоміч””: Лаврика Олега Васильовича і Соболева Єгора Вікторовича обрано заступниками голови цієї фракції (*Оплески*).

У фракції політичної партії “Опозиційний блок” обрано заступниками голови фракції Вілкула Олександра Юрійовича, Воропаєва Юрія Миколайовича і Львовчкіна Сергія Володимировича (*Оплески*).

Фракція Радикальної партії Олега Ляшка: обрано заступниками голови фракції Лозового Андрія Сергійовича та Вощевського Валерія Миколайовича (*Оплески*).

Фракція “Батьківщини” теж поки що не обрала заступника голови фракції.

Шановні колеги, коли будуть документи, я просто оголошу їх на засіданні Верховної Ради. Немає заперечень? Можемо рухатися далі? Дякую, шановні колеги.

Шановні колеги, наступним питанням порядку денного є доповідь Голови Верховної Ради України попереднього скликання Олександра Валентиновича Турчинова.

Слово для доповіді про стан законодавчої роботи в парламенті попереднього скликання надається Голові Верховної Ради України сьомого скликання Олександрові Валентиновичу Турчинову (*Оплески*). Прошу вас.

ТУРЧИНОВ О.В., *Голова Верховної Ради України сьомого скликання*. Шановні народні депутати! Шановні гості Верховної Ради! Моя доповідь передбачена статтею 16 Регламенту Верховної Ради України. Кожному з вас надані інформаційно-аналітичні матеріали щодо основних напрямів законодавчої роботи парламенту сьомого скликання. Я, зі свого боку, хочу підвести підсумок під

роботою того парламенту, який сьогодні відійшов в історичне минуле.

Верховна Рада сьомого скликання стала третім в українській історії парламентом, який передчасно завершив свою роботу через одностайну підтримку суспільством рішення про дострокові вибори.

Діяльність парламенту сьомого скликання складалася з двох етапів, на яких він був діаметрально різним. На першому етапі, у 2012–2013 роках, це була складова частина режиму Януковича, його підтримка та опора, на другому етапі в парламенті змогла викристалізуватися потужна європейська опозиція, яку Майдан уповноважив повернути країну на шлях розвитку та перетворень, на шлях верховенства права, на шлях до демократичної Європи. Фактично це були два різні парламенти: Верховна Рада до Майдану та після Майдану.

Ганебна підтримка диктаторських законів Януковича стала апогеєм рішень першого етапу діяльності парламенту. Домайданівський парламент разом з Януковичем і компанією, з усією вертикаллю його виконавчої влади штовхав країну в безодню. Україна з кожним днем дедалі більше ставала схожою на авторитарну країну, де панують тотальне беззаконня, зневага до людського життя та безправ'я. Ресурси розкрадені, бюджет “освоєний” кланами, кредити виведені в офшори, а стратегічні підприємства незаконно привласнені або доведені до банкрутства.

Прагнучи до необмеженої влади, Янукович у своїх законодавчих пропозиціях вийшов далеко за межі навіть тієї редакції Конституції, яку, порушивши присягу, запопадливо відновили для нього судді Конституційного Суду України. Здійснювався наступ на демократичні засади організації влади в державі. Пропрезидентська парламентська більшість, забувши про свої конституційні обов'язки, за помахом однієї руки здавала парламентські повноваження Президенту, чим сприяла узурпації ним влади. Дійшло до того, що навіть бюджет країни мав формуватися тільки на

підставі щорічних послань Януковича. Роль Верховної Ради як вищого законодавчого органу країни, авторитет парламентських комітетів як важливої ланки законотворчого процесу були зведені до нуля.

Новий етап в історії Верховної Ради України сьомого скликання розпочався з перемоги Революції Гідності в кінці лютого поточного року. Загроза шокуючої своєю підступністю агресії Росії проти нашої держави перекреслила мирне життя України та українців, а отже, змінила і саму сутність та політичне обличчя Верховної Ради.

Після втечі Януковича та руйнації старої піраміди влади парламент залишився єдиним легітимним органом центральної влади в Україні. Верховна Рада у надскладній політико-правовій та соціально-економічній ситуації спромоглася взяти на себе всю відповідальність за стан справ у державі, сформувала нову парламентську більшість, новий уряд та прийняла вкрай необхідні законодавчі акти, забезпечивши життєдіяльність країни, загально-національний спротив підступній військовій агресії Російської Федерації проти України.

Саме парламент гарантував стабільний перехід влади в країні та проведення демократичних виборів Президента України, визнаних цивілізованим світом.

У ситуації фактично неприхованої війни, розв'язаної регулярними військами Російської Федерації, парламент прийняв рішення про безперервність своєї роботи, аби забезпечити здатність миттєвої законодавчої реакції на розвиток подій та загальну ситуацію в країні. В Україні була відновлена боєздатна армія, створено Національну гвардію, добровольчі батальйони спецпризначення МВС, які зупинили ворога, звільнили частину нашої землі, окупованої російсько-терористичними військами. Наша величезна подяка захисникам України та, в першу чергу, добровольцям, які, не чекаючи призову, стали в проломі за нашу країну (*Тривалі оплески*).

Вічна пам'ять героям, які віддали життя за свободу, територіальну цілісність та єдність нашої держави!

(Хвилина мовчання).

Прошу, колеги, сідайте.

Можна стверджувати, що, працюючи в епіцентрі карколомних політичних процесів, постмайданівський парламент спромігся продемонструвати стабільну та результативну роботу. У порівнянні з попередніми сесіями на останніх двох сесіях Верховна Рада працювала на порядок результативніше.

Отже, незважаючи на короткий період часу, Верховна Рада сьомого скликання увійде в історію як парламент доби великих викликів та перетворень в українській державності.

Серед найважливіших рішень переформатованого парламенту — відновлення дії положень Конституції України, які були незаконно скасовані під тиском Януковича. Рішення парламенту про відновлення дії Конституції було прийнято на вимогу українського народу конституційною більшістю у 306 голосів, що забезпечило повернення до парламентсько-президентської форми правління.

Разом з відновленням Конституції України були скасовані диктаторські закони, сфальшовані на вимогу режиму Януковича. У надзвичайно стислий для історії час український народ позбавився від сповзаючої у стан диктатури влади і завдяки Революції Гідності виборів право на вільний демократичний розвиток та гарантував прискорення на шляху європейської інтеграції.

У цілому за два роки своєї каденції Верховна Рада України розглянула 1915 проектів законів, з яких 371 було прийнято в цілому як закон.

Серед значної кількості ухвалених законів та інших законодавчих актів під час останніх двох сесій хотілося б виокремити особливо знакові. Зокрема, це пакет законів, прийнятих у зв'язку з необхідністю захисту держави від російського вторгнення. Насамперед парламент оперативно вніс зміни до державного

бюджету на поточний рік, значно збільшивши фінансування на оборону державу, ухвалив пакет законів, що забезпечили роботу правоохоронних органів та Збройних Сил України. Зокрема, ухвалено Закон “Про Національну гвардію України”, а також низку законів, які врегулювали питання соціального захисту учасників антитерористичної операції та їх сімей.

До не менш важливого законодавчого доробку Верховної Ради слід віднести ухвалені закони щодо виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, щодо реформування державної антикорупційної політики, реформи вищої освіти тощо.

Окремо відзначу прийняті парламентом закони України, що регулюють державну соціальну політику, зокрема, щодо захисту прав інвалідів, статусу ветеранів війни тощо.

Також був прийнятий пакет антикризових законів, що дозволив уряду не допустити дефолту в Україні. Був ухвалений закон щодо здійснення державних закупівель, а також закони, які забезпечують перехід України до європейських стандартів.

Протягом четвертої сесії Верховна Рада України прийняла низку законів, які врегульовують відносини у сфері господарської діяльності. Зокрема, це закони, що сприяють діяльності суб’єктів господарювання, уможлиблюють скорочення кількості дозвільних документів та вдосконалення процедури їх видачі, а також обмеження втручання в діяльність суб’єктів господарювання.

Протягом 10 років українська громадськість вимагала прийняття резонансного Закону “Про суспільне телебачення і радіомовлення”. Нарешті його було ухвалено в квітні поточного року, що відкрило нові можливості для демократизації українського суспільства.

Парламент сьомого скликання також прийняв закони про амністію політв’язнів та про відновлення прав кримськотатарського народу, законодавчо забезпечив роботу Кабінету Міністрів в умовах відновлення дії Конституції.

Слід особливо згадати ухвалений пакет законів, що забезпечують боротьбу з корупцією, а також закони України “Про відновлення довіри до судової влади”, “Про очищення влади”, що визначають процес люстрації чиновників, працівників силових структур, які сприяли узурпації влади, підриву основ національної безпеки і оборони України або порушенню прав і свобод людини.

Нарешті парламент сьомого скликання ухвалив європейський Закон “Про прокуратуру”. Це було зобов’язання України, яке вона взяла на себе перед Радою Європи в 1995 році.

Стратегічним та вирішальним кроком для країни стала синхронна з Європейським парламентом ратифікація Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом 16 вересня 2014 року. Це справжній прорив у нашому житті і водночас колосальна відповідальність для нового уряду і парламенту, які зобов’язані наповнювати реальним змістом процес європейської інтеграції України. Наша держава повинна стати рівною серед вільних демократичних країн Європи, щоб разом розвиватись в спільному європейському домі.

Шановні народні депутати! Проведені 26 жовтня 2014 року вибори до Верховної Ради надали карт-бланш на реформування, модернізацію та демократичний розвиток України патріотичним, проєвропейським політичним силам. Впевнений, уроки цих виборів визначатимуть спрямованість і зміст діяльності новообраного парламенту.

Разом з тим, на превеликий жаль, парламентські вибори у порівнянні з останніми президентськими не стали кроком вперед. Знову з’явилися спроби фальшування результатів виборів та підкупу виборців. Напередодні виборів парламент вніс зміни до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за порушення виборчих прав громадян. Тому вкрай важливо, щоб ті, хто спробував незаконно впливати на волевиявлення наших громадян, понесли заслужене покарання. Пріоритетним та невідкладним для нової Верховної Ради стає питання прийняття нового

виборчого законодавства, позбавленого рудиментів старої кланово-кримінальної системи.

Верховна Рада України восьмого скликання має стати вододілом між пострадянським минулим та європейським майбутнім. Вона має бути гідною наших громадян, які заплатили своїм життям за свободу, демократію та територіальну цілісність нашої країни. Новий парламент повинен забезпечити необхідні соціально-економічні зміни в країні, створення її потужного військового потенціалу і умов для звільнення захоплених територій. У найкоротший термін повинен бути сформований новий професійний уряд, здатний працювати в надзвичайно складних умовах в країні, проти якої ведеться війна.

У роботі новообраного парламенту мають зникнути назавжди такі явища, як голосування за інших народних депутатів або нестримний популізм у словах і діях. У минуле має відійти факультативне відвідування сесійної зали, коли вона інколи нагадувала напівпорожній кінозал. З 10-ї години ранку і до 18-ї години вечора в сесійному залі повинен бути аншлаг кожного пленарного дня (*Оплески*). Народ обрав кожного з нас, щоб ми наполегливо працювали в ім'я великої України. Це треба доводити щодня своєю роботою у Верховній Раді.

Загалом революційна доцільність у законотворчості має також залишитись у минулому. Зрозуміло, що практика ухвалення окремих законопроектів за основу і в цілому була виправдана гостротою небезпечних для країни викликів та необхідністю швидкого реагування на ситуації, однак вона неспроможна в принципі забезпечити належну якість законів.

Тому новообраний парламент має задіяти в повній мірі регламентні законодавчі процедури, покликані забезпечити належне прийняття якісних законів, яких вимагає суспільство. Це обов'язкова умова на шляху просування України до дійсно правової держави. Вже від перших рішень новообраного парламенту буде залежати якість всього законодавчого процесу. Перш за все

йдеться про виважений і збалансований підхід до організації роботи Верховної Ради України, визначення переліку комітетів і сфери їх діяльності, формування порядку денного тощо.

Сьогодні перед парламентом постає надзвичайно відповідальна місія, сповнена не тільки обнадійливістю, але й надзвичайною відповідальністю за країну. Ми можемо вписати в історію української законотворчості якісно нову, наповнену змістом сторінку, коли станемо відповідальним парламентом, який забезпечить захист країни та народу, перетворивши Україну на сильну європейську державу.

Будьмо гідними волі та довіри Українського народу. Нехай Бог береже Україну. Слава Україні! *(Оплески)*.

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Героям слава!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги! Хочу вас поінформувати про те, що відповідно до Регламенту щодо даного виступу голосування не проводиться, він береться до відома. Також я хочу ще раз від імені всіх колег народних депутатів України подякувати Олександрю Валентиновичу за ту нелегку роботу, яка виконувалась в надзвичайно складний період. Дякуємо вам, Олександрю Валентиновичу *(Оплески)*.

Шановні колеги! Для забезпечення організаційних питань, пов'язаних з голосуванням, нам потрібно обрати Лічильну комісію. Проект постанови Верховної Ради з цього приводу вам роздано. Якщо немає заперечень, я поставлю на голосування цей проект постанови, щоб ми його проголосували. Немає заперечень, шановні колеги?

Я ставлю на голосування проект Постанови (реєстраційний номер [1005](#)) “Про Лічильну комісію Верховної Ради України

восьмого скликання” для прийняття за основу та в цілому. Прошу підготуватись до голосування, шановні народні депутати. Прошу голосувати.

“За” — 393.

Рішення прийнято.

Шановні колеги, я хочу оголосити матеріали щодо формування депутатських груп і фракцій.

Створена депутатська група “Економічний розвиток” у складі 19 народних депутатів. Головою групи обрано Хомутинніка Віталія Юрійовича, заступником голови групи — Геллера Євгенія Борисовича (*Оплески*).

Також, шановні колеги, створено депутатську групу “Воля народу” у кількості 19 народних депутатів. Головою групи обрано Ігоря Мироновича Єремеева, заступником — Андрія Леонідовича Деркача (*Оплески*).

І хочу оголосити, шановні колеги, про створення найбільшої фракції в українському парламенті восьмого скликання — фракції партії “Блок Петра Порошенка” у кількості 146 народних депутатів України (*Оплески*). Інформую вас, шановні колеги, що головою депутатської фракції партії “Блок Петра Порошенка” обрано Луценка Юрія Віталійовича (*Оплески*), першим заступником голови фракції — Ігоря Віталійовича Кононенка (*Оплески*), заступниками голови фракції — Гриніва Ігоря Олексійовича (*Оплески*), Ковальчука Віталія Анатолійовича (*Оплески*), Кутового Тараса Вікторовича (*Оплески*), Павелка Андрія Васильовича (*Оплески*), Томенка Миколу Володимировича (*Оплески*) і Мустафу Найєма (*Оплески*).

Шановні колеги, далі в порядку денному, який ми з вами затвердили, питання про коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України восьмого скликання. У зв'язку з цим я повинен оголосити технічну перерву. А перед тим я попросив би обраних членів Лічильної комісії зібратись на своє перше організаційне засідання і потім бути готовими проінформувати народних депутатів України про прийняті рішення.

Отже, я зараз маю оголосити технічну перерву на 30 хвилин для того, щоб було створено коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України восьмого скликання.

Прошу всіх депутатів, які увійдуть до коаліції, під час перерви залишатись в залі для проведення перших зборів коаліції.

Дякую, шановні колеги. Технічна перерва на 30 хвилин.

(Після перерви)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні народні депутати України, перерва завершена. У зв'язку з цим я прошу всіх народних депутатів України займати свої місця в сесійній залі. Будь ласка.

Шановні колеги, прошу займати свої робочі місця.

Шановні народні депутати, прошу вас займати свої робочі місця, ми маємо продовжувати розгляд питань порядку денного.

Шановні народні депутати, я прошу займати свої місця в сесійній залі. Будь ласка, залиште свої мобільні телефони, ми маємо з вами продовжити розгляд питань порядку денного після перерви, під час якої було створено коаліцію. Я прошу це зробити. Будь ласка, сідайте.

Будь ласка, покличте народних депутатів у сесійну залу.

Система готова для роботи? Готова. Ви бачите, що технічні служби вже зробили все для того, щоб було пофракційне голосування. Ми можемо розпочинати повноцінну роботу.

Я ще раз звертаюсь до народних депутатів: будь ласка, шановні колеги, займайте свої місця. Ми продовжуємо роботу, і я запрошую до зали Верховної Ради, шановні народні депутати,

Президента України Петра Олексійовича Порошенка. Давайте привітаємо Президента (*Оплески*).

Продовжуємо розгляд питань порядку денного.

Шановні колеги, Лічильна комісія передала мені протокол свого першого засідання. У повному складі слухали питання про обрання голови, заступника голови та секретаря Лічильної комісії. Я, напевно, його зачитаю, так? Я його зачитаю.

Ухвалили рішення: обрати головою Лічильної комісії народного депутата Черненка, заступником голови Лічильної комісії — народного депутата Заставного і секретарем Лічильної комісії — народного депутата Сидоровича.

Оскільки обрано Лічильну комісію, протокол її першого засідання я оголосив, ми переходимо до розгляду наступного питання порядку денного — про обрання Голови Верховної Ради України.

Шановні колеги, я хочу вас поінформувати, що відповідно до статті 74 Регламенту Верховної Ради України депутатські фракції, народні депутати України пропонують кандидатури на посаду Голови Верховної Ради України. Після внесення кандидатур ми перейдемо, як передбачено процедурою, до їх обговорення.

Будь ласка, які будуть пропозиції?

Луценко Юрій Віталійович. Будь ласка.

ЛУЦЕНКО Ю.В., народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, партія “Блок Петра Порошенка”). Шановні народні депутати, відповідно до частини другої статті 74 Регламенту Верховної Ради України вношу на розгляд

Верховної Ради України погоджену із фракціями коаліції кандидатуру Гройсмана Володимира Борисовича на посаду Голови Верховної Ради України.

Декілька слів. Володимир Борисович Гройсман двічі обирався Вінницьким міським головою. Результати його першого строку діяльності були такими, що вже вдруге за нього проголосували майже 80 відсотків жителів цього чудового обласного центру.

Володимир Борисович Гройсман на цій відповідальній посаді, найближчій до людей і їхніх турбот, довів, що він вміє професійно працювати на благо людей.

Після Майдану Володимир Борисович Гройсман був призначений на відповідальну посаду віце-прем'єр-міністра України — міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, на якій виявив професійні здібності в галузі регуляторної політики, регіональної політики і довів, що є активним і в той же час дисциплінованим членом команди Майдану.

Ми вносимо пропозицію обрати Володимира Борисовича Гройсмана на посаду Голови Верховної Ради, усвідомлюючи, що це буде Голова всієї Верховної Ради. Водночас ми усвідомлюємо, що Володимир Борисович Гройсман був і залишиться людиною європейською, людиною українською, людиною, яка з Майдану прийшла міняти країну задля того, задля чого люди обрали 302 депутати цієї Верховної Ради.

Шановні друзі від коаліції, прошу підтвердити наш вибір голосуванням за Гройсмана як Голову Верховної Ради. Шановні представники опозиції, прошу підтвердити бажання плідно працювати на благо всього українського народу, підтримавши кандидатуру Гройсмана.

Дякую за увагу. Слава Україні!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Героям слава!

Дякую, шановний Юрію Віталійовичу *(Оплески)*.

Запрошую до слова голову фракції народного депутата Олега Ляшка.

ЛЯШКО О.В., *народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка)*. Радикальна партія. Шановний пане Президенте! Шановні колеги! Шановна президіє! Сьогодні насправді історична мить. Сьогодні український народ отримав той парламент, який, можливо, реалізує, і це залежить від нас з вами, одвічні прагнення і бажання українського народу бути в Європі, жити достойно, жити так, щоб заздрили всі інші, що ми — українці, і щоб від Аляски і до Мадагаскару всі прагнули отримати українське громадянство, а українські громадяни не тікали з України в пошуках кращої долі для того, щоб заробити кусок хліба, для того, щоб прогодувати своїх дітей.

Сьогодні ми демонструємо те, чого всі попередні Верховні Ради не робили за 23 роки. Ми демонструємо єдність, ми демонструємо консолідованість позиції і, без перебільшення, космічну швидкість у прийнятті рішень. Тут є депутати попередніх скликань. Згадайте: ніколи в перший день жодна новообрана Верховна Рада не обирала ні уряду, ні Прем'єр-міністра, ні Голову Верховної Ради, а заходила в “коаліціаду”, “спікеріаду” і таке інше. Народ не дав нам на це ліміту часу. Ми не маємо права займатися тяганиною. Ми не маємо права не приймати рішень, які потрібні країні.

Сьогодні в Україні війна. Сьогодні в Україні фактично економічний колапс, мільйони людей не знають, як їм жити, як прогодувати свої сім'ї. Саме тому вони вибрали нас сюди для того, щоб ми розв'язали нашим людям ці питання і їм хоч трохи легше стало жити. Якщо ми не реалізуємо ці завдання, якщо ми в найближчий час не зробимо те, чого від Президента, від Верховної Ради, від майбутнього уряду чекає народ, нас звідси всіх винесуть, і я не впевнений, що тільки на вилах. Кожен з нас (я в першу чергу звертаюсь до членів фракції Радикальної партії Олега

Ляшка, до своїх колег депутатів) досяг мети — ми прийшли в цей зал. Але наша мета не зводиться до сидіння в залі парламенту. Наша мета — це зміни в країні, щоб країна була європейською, щоб країна була достойною.

Саме тому Радикальна партія увійшла до коаліції. Ми не боїмося брати на себе відповідальність. Люди не зрозуміють, коли ти з боку сидітимеш і просто критикуватимеш. Пройшли ті часи. Мільйони українців голосували за Радикальну партію, за інші партії з однією метою — щоб ми з вами змінили країну. Саме тому наша фракція буде підтримувати кандидатуру Володимира Гройсмана на посаду Голови Верховної Ради. Саме тому наша фракція буде голосувати за кандидатуру Арсенія Яценюка на посаду Прем'єр-міністра України. Наша партія і наша фракція готові підставити плече Прем'єр-міністру, уряду заради змін, заради країни, заради єдності, заради припинення війни, звільнення наших територій від російських окупантів і наведення ладу в країні.

Слава Україні!

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Героям слава!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановний Олеже Валерійовичу.

Шановні колеги, які є пропозиції?

Прошу, фракція “Самопоміч”. Олег Романович Березюк. Будь ласка.

БЕРЕЗЮК О.Р., народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія “Об'єднання “Самопоміч”). Дякую. “Об'єднання “Самопоміч”. Шановні пані і панове! Вельмишановний пане Президенте! Люди в містах і селах не довіряють владі. Просто не довіряють, тому що вона для них нічого не робить. Ми з вами прийшли сюди не просто врятувати Україну, не просто говорити про неї — ми з вами прийшли сюди відновити професійний парламентаризм

в Україні. У нас був парламент останні 10 років, але не було парламентаризму.

Що таке парламентаризм? Це якісний закон, це якісна репрезентація свого виборця і це контроль за використанням бюджету. Скільки з вас, хто тут були за останні 10 років, повноцінно виконували свої обов'язки саме в цих трьох галузях?

Шановні депутати, партія "Об'єднання "Самопоміч" підтримує спільно з партнерами по коаліції на посаду Голови Верховної Ради кандидатуру пана Володимира Гройсмана і сподівається, що його професійні навички управлінця прислужаться тому, щоб ми разом з ним і з Кабінетом Міністрів побудували суспільство, де люди будуть мати довіру до влади.

Дякую вам, і сподіваємося на співпрацю (*Оплески*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам теж.

Будь ласка, Сергій Соболев, фракція "Батьківщина". Потім — Юрій Анатолійович Бойко, "Опозиційний блок".

СОБОЛЄВ С.В., народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія "Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина"). Шановні колеги! Сьогодні дійсно дуже хвилюючий момент. У мене відчуття, що ми зайшли в зал, як це було в далекому 1990 році, коли депутатам того скликання вистачило мужності, сили й наснаги, щоби проголосити незалежність країни.

Я думаю, що зараз ми стоїмо перед вибором, який є не менш важливий: проголосити незалежність і далі продовжити необхідні реформи, коли європейська Україна буде зразком для всього світу. Як ніколи, у нас є така можливість. Конституційний склад парламентської більшості — це той обов'язок, який поклав на нас український народ. І я переконаний, що ухвалення найважливіших рішень ми повинні почати з себе. Голова Верховної Ради попереднього скликання Олександр Турчинов сказав: ми

повинні забути про практику голосування за інших. Персональне голосування найчіткіше зафіксує, що парламент працює за європейським зразком.

Ми повинні припинити практику так званого позаблокового статусу, який зруйнував обороноздатність країни і унеможливило країні перспективу Європейського Союзу і НАТО. Я переконаний, що це завдання буде покладено на наш парламент.

Так само нашим завданням є комплекс реформ, які покликані змінити країну, запровадити європейські стандарти для України.

Виходячи з цього, наша політична сила Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина" чітко дотримується принципів, які зафіксовані коаліцією більшості. Ми підтримуємо кандидатуру Володимира Гройсмана на посаду Голови Верховної Ради і вважаємо, що вівторок наступного тижня стане тим днем, коли в країні будуть сформовані вище політичне керівництво парламенту, парламентські комітети і український європейський уряд. Саме тому ми будемо голосувати за цю кандидатуру.

Дякую (*Оплески*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Сергію.

Будь ласка, Юрій Анатолійович Бойко.

БОЙКО Ю.А., *народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія "Опозиційний блок")*. Політична партія "Опозиційний блок". Шановний пане Президенте! Шановна президіє! Шановні народні депутати! Політична партія "Опозиційний блок" отримала значну підтримку нашого народу і є сьогодні в опозиції. Ми маємо свою кандидатуру на посаду спікера Верховної Ради, це — Олександр Вілкул. Ми політично про неї заявили. Але ми розуміємо, що в нас не буде достатньої кількості голосів для проведення голосування таким чином, щоб Олександр Вілкул отримав цю посаду.

Наша принципова позиція полягає в тому, щоб парламент почав працювати якомога скоріше і важливі проекти законів, напрацьовані нашою політичною партією з тим, щоб дати можливість отримати допомогу значній кількості людей, які опинилися у важкому становищі, якомога скоріше були прийняті. З завтрашнього дня ми подамо вісім проектів законів, які мають суцільну соціальну направленість і передбачають підтримку людей, які опинилися в різних ситуаціях і в основному потребують підтримки законодавчого органу.

Я хочу звернутися до Президента України. Пане Президенте! Ми вважаємо, що одним з головних питань, які потрібно буде розглянути найближчим часом (на жаль, ми не отримали ще підтримки наших колег по парламенту, але я звертаюсь до вас як гаранта Конституції), є питання створення окремого комітету щодо підтримки людей Донецької і Луганської областей, а також Криму. Вважаємо це реальним кроком, який дасть можливість людям, які опинилися на не контрольованій нашою владою території, відчувати, що країна про них піклується, що ми будемо їм допомагати і не залишимо їх в біді.

Дякую (Оплески).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Юрію Анатолійовичу.

Перед тим як запросити до слова пана Андрія Парубія, ми маємо вирішити технічне питання. Згідно з Регламентом о 14-й годині в нас перерва. Але виходячи з того що ми сформували порядок денний, я хочу поставити на голосування пропозицію працювати без перерви і продовжити наше пленарне засідання до завершення розгляду питань сформованого порядку денного. Немає заперечень?

Ставлю на голосування пропозицію продовжити нашу роботу. Прошу голосувати, вельмишановні народні депутати.

“За” — 370.

Рішення прийнято. Дякую.

Вельмишановний Андрію Володимировичу Парубій, запрошую вас до слова.

ПАРУБІЙ А.В., *народний депутат України (загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, політична партія “Народний фронт”)*. Шановне товариство! Партія “Народний фронт” отримала найбільшу підтримку на виборах. І тому перед нами теж є величезна відповідальність, як і перед цим залом. Очевидно, відповідальність нашого скликання є найвищою за всі часи. Ми обрані в єдиний законодавчий орган держави в той період, коли в Україні війна, коли частина наших територій захоплена російським окупантом. Це покладає на всіх нас величезну відповідальність за проведення реформ і виконання завдань і зобов’язань, які ми взяли на Майдані, і щодо люстрації, і щодо боротьби з корупцією. Але надважливою є й реформа української армії, підвищення її боєздатності. Вкрай важливо всім нам діяти спільно, не розділяючись, як от зараз у залі присутні і шановний Президент України, і всі фракції. Перед усіма нами постає завдання якомога швидше звільнити мільйони наших співгромадян, які фактично стали заручниками російського окупанта на частині території Донецької та Луганської областей.

Ми повинні пам’ятати і про Крим, який теж окупований. Ми мусимо звільнити Крим від російського окупанта.

Ми спільно повинні докласти всі зусилля для того, щоб зробити Україну потужною, європейською, багатою державою.

Тому “Народний фронт” ввійшов у коаліцію і взяв на себе відповідальність разом з іншими учасниками коаліції за реформу української держави, української армії, за виконання завдань, які ми поставили перед собою на Майдані. “Народний фронт” підтримує кандидатуру Володимира Гройсмана на посаду Голови Верховної Ради України.

Слава Україні! (*Оплески*).

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Героям слава!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, вельмишановний Андрію Володимировичу.

Шановні колеги, чи є ще пропозиції?

Немає.

Я з вашого дозволу передаю ведення засідання Андрію Володимировичу.

Веде засідання член Тимчасової президії першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання
ПАРУБІЙ А.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні народні депутати! Під час обговорення даного питання була внесена одна пропозиція — обрати на посаду Голови Верховної Ради України Володимира Борисовича Гройсмана. І я запрошую на трибуну для виступу кандидата на посаду Голови Верховної Ради.

ГРОЙСМАН В.Б., кандидат на посаду Голови Верховної Ради України (*загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, партія “Блок Петра Порошенка”*). Вельмишановний пане Президенте! Вельмишановні колеги народні депутати, члени президії! Для мене особисто це надзвичайно відповідальна мить, оскільки я розумію, що кожен із вас покладає на Голову Верховної Ради

надію, що ми будемо здатні об'єднатися і працювати над тим, щоб врешті-решт змінити нашу країну. Я розумію, що кожного дня людині, яка обійме цю посаду, потрібно буде дивитись вам у вічі і не відвертати, що найголовніше, своїх очей.

Ми всі з вами пройшли вибори до Верховної Ради України. Хтось — вперше, хтось — не одні вибори, але завжди ми зустрічались з людьми і знаємо, як надзвичайно багато питань у них для влади. Є питання. І поки що не на всі ці питання люди мають відповіді. Наше завдання, коли за результатами виборів, волевиявлення українського народу нам надано велику честь бути присутніми в цій залі в надзвичайно вирішальний період розвитку нашої країни, дати ці відповіді. І не з трибуни. Відповідь має бути від кожного з нас нашими діями і голосуваннями.

Ми дуже багато говорили про те, що нам потрібні реформи, нам потрібні зміни, нам потрібно подолати корупцію, відновити судочинство, децентралізувати владу, забезпечити економічну стабільність, зробити багато інших речей, яких очікують десятиріччями. Але ми з вами зобов'язані це зробити спільно. Ні в кого більше такого шансу не буде.

Нам вдалося за волевиявленням українського народу створити проукраїнську, проєвропейську конституційну більшість в українському парламенті. Це говорить про те, що ми здатні, що ми можемо відповісти на ці виклики.

Ми маємо повернути Крим. Ми маємо відновити Донбас. Ми маємо зробити все для того, щоб врешті-решт народ України був щасливим, заможним.

Я переконаний у тому, що кожен, хто присутній у цій залі, кожен, хто дивиться трансляцію нашого засідання по телебаченню, не менше вірить у те, що це можливо зробити. Але ми можемо це зробити тільки спільно, тільки об'єднавшись, усвідомлюючи, що в нас з вами немає часу. Ми маємо діяти якісно, професійно і негайно.

Ми маємо зробити все для того, щоб український парламент був не гальмом, а двигуном реформ. Ми маємо забезпечити єдність української влади, підтримати Президента в такий нелегкий період, сформувати професійний уряд і підтримати Прем'єр-міністра, приймати відповідальні рішення і розподіляти відповідальність. Ми маємо опікуватись не своєю власною долею. Ми маємо врешті-решт опікуватись долею нашої рідної України! Ми маємо змінити систему, зробити нашу роботу публічною, відновити довіру до українського парламенту, а це означає — до кожного присутнього в цій залі. В цьому я вбачаю велике завдання Голови української Верховної Ради *(Оплески)*.

Я — людина. Крісло, ми всі це знаємо, не має жодного значення, воно змінюється. Я пройшов певний період часу, завжди дивлячись людям у вічі: тим, хто обирав мене на посаду міського голови, тим, хто обирав мене працювати в уряді. Сьогодні дивлюсь в очі вам, представникам мільйонів людей, і хочу сказати абсолютно твердо: спільно з вами, якщо буде ваша довіра, я як Голова Верховної Ради зроблю все для того, щоби Україна була успішною європейською процвітаючою країною. Слава Україні! *(Оплески)*.

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Героям слава!

ГРОЙСМАН В.Б. Шановні народні депутати, я готовий відповідати на ваші запитання, якщо вони є. Я розумію, що буде багато запитань у процесі роботи, але ми завжди на них знайдемо відповіді.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні депутати! Є пропозиція не проводити обговорення і не ставити запитань (це може зайняти надто багато часу нашого засідання, а люди чекають швидких рішень), відразу перейти до голосування. Чи є підтримка в залі?

Підтримуємо. Дякую.

Я прошу, ввімкніть систему “Рада”. Відповідно до статті 28 Регламенту я прошу депутатів проголосувати за кандидатуру Гройсмана Володимира на посаду Голови Верховної Ради України. Хто за, прошу проголосувати.

“За” — 359.

Рішення прийнято (*Оплески*).

Привітаймо Володимира Борисовича з обранням Головою Верховної Ради України. Вітаємо, Володимире Борисовичу! (*Оплески*).

ГРОЙСМАН В.Б. Служу народу України! Слава Україні! Дякую за вашу довіру.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо є можливість, прошу показати, як проголосували фракції.

Дякую.

Найбільше голосів “за” дав “Блок Петра Порошенка”. Дякую вам.

Веде засідання Голова Верховної Ради України

ГРОЙСМАН В.Б.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні народні депутати, я ще раз хочу подякувати за вашу довіру і запросити до слова (*Шум у залі*). Шановні народні депутати, я прошу зайняти свої місця. В порядку денному...

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. А що президія...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, президія закінчила свою роботу.

Шановні колеги! Я думаю, що є багато питань, які нам потрібно буде враховувати під час нашої роботи, виконуючи вимоги Регламенту Верховної Ради. Дякую всім членам президії за те, що допомагали мені як голові Підготовчої депутатської групи

виконувати надзвичайно важливу функцію підготовки першого засідання Верховної Ради.

Я просив би народних депутатів зосередитись на нашій роботі. Прошу зайняти свої місця.

Шановні колеги, на черзі в порядку денному дуже важливе питання — це позачергове Послання Президента України про внутрішнє і зовнішнє становище України.

Я запрошую до слова Президента України Петра Олексійовича Порошенка (*Оплески*).

ПОРОШЕНКО П.О., *Президент України*. Великий Український народ! Високодостойні і вельмишановні новообрані народні депутати Верховної Ради України! Високоповажні закордонні гості! Виклики і загрози, які сьогодні постали перед нашою державою, перед Україною, не поставали з часів Другої світової війни та повоєнної розправи з українським національним рухом. І водночас — унікальний шанс, який дуже відповідальний Український народ подарував Українській державі, вперше обравши до українського парламенту проєвропейську конституційну більшість. Такі можливості не відкривалися перед Україною ще ніколи. Такою є вичерпна характеристика внутрішнього і зовнішнього становища. І наше з вами завдання можна передати простою формулою: відвести загрози і використати шанс.

У ці дні українці відзначають річницю Революції Гідності — героїчного повстання проти тиранії. Минуло відтоді лише 365 днів, лише один раз Земля обернулася навколо Сонця. Та, здається, пройшла ціла епоха — так сильно змінилася країна, так сильно змінився світ навколо нас!

Завтра — рік після Вільнюса: 28–29 листопада 2013 року у Вільнюсі Україна мала підписати історичну Угоду про асоціацію. Але тодішній малоросійський режим зухвало намагався поховати

європейську перспективу нашої великої європейської нації. Насправді ж дискусія про вибір між Європейським Союзом і Митним союзом, на мою думку, була лише окозамилуванням. Я в цьому абсолютно переконаний.

На той момент наші сусіди разом з п'ятою колоною всередині країни прискореними темпами здійснювали повний демонтаж української державності. Україну обплутували непосильними боргами, цілеспрямовано (і зараз ті, які сидять у цьому залі, можуть це підтвердити) руйнували Збройні Сили України, українську армію. Спецслужби знищувалися під управлінням іноземних громадян. Пробув би такий режим при владі ще два-три роки — і від нашої з вами рідної України залишилася б хіба що вівіска. Такий історичний кінець ними був запрограмований. Проте Революція Гідності підірвала той пекельний комп'ютер разом з його диявольською програмою!

План тихої ліквідації України ми як народ України зірвали рік тому — і тоді ворог пішов на нас війною. Військова загроза, замах на наш суверенітет, на нашу незалежність, на нашу територіальну цілісність, нехтування нормами міжнародними права з боку однієї з найбільших країн світу. Криза глобальної та європейської систем безпеки та спроби ще раз вдатися до історично збанкрутілої політики умиротворення агресора. Відсутність надійних гарантій зовнішньої безпеки, що не дозволяє нам повною мірою розраховувати на існуючі міжнародно-правові інструменти для захисту наших українських національних інтересів. Такими є головні виклики і головні загрози, які стоять перед нашою країною.

До речі, третьою світовою війною нас лякати не треба. Насправді розпочинати її ніхто не збирається. І це теж важливо врахувати в аналізі.

Отже, ми з вами, шановні новообрані народні депутати, шановний Український народ, живемо в умовах війни. І ця війна, безумовно, гальмує наші плани. Ну, наприклад, як переконати інвесторів вкладати гроші в державу, яка воює? Яким чином можна забезпечити сталі зростання країни, коли значна частина

економіки просто зруйнована фізично? І на ці питання ми з вами спільно маємо знайти відповіді.

І все ж таки я впевнений, що мій мирний план і розроблений на його основі Мінський протокол і Мінський меморандум у підсумку приведуть до миру на Донбасі. Як безальтернативна база для політичного врегулювання цей документ визнаний всім світом, до речі, в тому числі і Російською Федерацією, яка взагалі-то поставила під Мінським меморандумом свій підпис.

Однак, зазираючи у майбутнє, чітко бачимо, що встановлення миру на Донбасі не означатиме позбавлення від військової загрози зі сходу. На жаль, ця загроза проглядається на дуже далекосяжну історичну перспективу і постійно потребуватиме великих зусиль і колосальних ресурсів. Це — реальність, яку Україна усвідомила запізно, яку ми змінити навряд чи зможемо, але протидіяти якій треба навчитися, вибачте, інколи навіть спати з револьвером під подушкою, бо так званий брат — біля воріт! *(Оплески)*.

До речі, нашого успіху в реформах ворог боїться ще більше, ніж нашої перемоги на фронтах. Тому цілять в нас не лише “градами”. Не менш потужною зброєю є економічна агресія, яка має на меті не просто послабити Україну, а й максимально вичавити нас, виснажити Україну аж до повного знесилення. Сіяти ж на цьому ґрунті зневіру, депресію, розбрат, хаос в головах — то вже завдання сучасних послідовників Геббельса, мобілізованих на інформаційну війну проти України.

Якщо говорити про ключовий внутрішній виклик, то, на мою думку, їм залишається корупція. Я хотів би в цьому контексті назвати ще й бідність, однак, ясно, що першопричиною вкрай низького рівня життя переважної більшості українців є тотальна корумпованість державного апарату, сфери державних послуг. Некомпетентність і неефективність державного управління, меркантильна, так би мовити, безідейна корупція значно сильніший внутрішній союзник нашого зовнішнього ворога, ніж його ідеологічно вмотивована п’ята колона. А безробіття, бідність, соціальна

несправедливість тепер загрожують не просто зростанням протестних настроїв у суспільстві — вони можуть і обов'язково будуть використовуватися ворогом для дестабілізації ситуації в країні.

На цьому я хотів би відкласти вбік чорні фарби і описати унікальні можливості, які відкрила Революція Гідності перед усією країною. Як перед тими, хто брав у ній участь, так і перед тими, хто косо, з-під лоба, а інколи навіть з ненавистю спостерігав за нашою революцією. Перед тією частиною цієї зали, яка об'єдналася в нову коаліцію. Я вітаю, і дякую вам за це. І навіть перед тими, хто залишається в опозиції.

Коли б не нещастя, не було б і щастя — мовить українська приказка. Будь-яка дія викликає протидію — вчить третій закон Ньютона. Отож агресія проти України зі сходу мобілізувала світ на підтримку України.

Так, за нас не вступили у війну. Але ніхто нас і не повинен захищати, крім нас самих. Тим більше, що вчасно, в середині 90-х, наша держава і тодішня українська влада не подбали про приєднання до НАТО як найбільш надійної системи колективної безпеки. І пізніше дехто в цій залі бавився, надуваючи повітряні кульки. Ми всі це пам'ятаємо. А наші західні сусіди, які теж входять до пострадянського табору, безперешкодно скористалися цією можливістю ще в 90-ті. Та, попри це, ми отримали колосальну підтримку і довіру з боку всього світу.

Революція Гідності, колосальний і героїчний спротив українців проти агресії, повернення нашої країни на шлях демократії, проведення вільних, демократичних президентських виборів, проведення вільних, демократичних парламентських виборів — усе це на небачену висоту підняло міжнародний авторитет України і рівень наших партнерських стосунків з країнами “Великої сімки”, державами — членами Європейського Союзу, з більш ніж сотнею держав, які потужно підтримують Україну, в тому числі в міжнародних організаціях і на засіданнях Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй.

Цей авторитет, віру світу в потенційну успішність українського проекту, готовність допомогти в його реалізації ми з вами повинні конвертувати в широкий потік іноземних інвестицій в українську економіку, який вкупі з важкою повсякденною працею кожного з нас принесе підвищення соціальних стандартів українців до рівня європейських.

“Історичний факт, — писав Дмитро Донцов у “Підставах нашої політики”, — що жодна нація не визволялася лише власними силами. Здійснити їм свої політичні цілі вдавалося лише тоді, коли вони втягали цю справу в круг ідей загальнішого характеру, пов’язували її з інтересами інших держав”. І саме це зараз ми будемо робити.

Якщо говорити про наші внутрішні можливості, то за останній рік оформився один з головних чинників сталого розвитку — стабільна, стійка демократична українська політична спільнота. Це те, що в наших сусідів — Польщі, Чехії, країнах Балтії — було ще на початку 90-х і чого нам бракувало для успішного старту реформ. Тепер і в нас майже склався загальнонаціональний консенсус, куди рухатися, що будувати. Дискутуються лише деталі, лише питання: як краще.

Хитка ідеологічна рівновага, в якій Україна перебувала 23 роки і балансувала між Сходом і Заходом, нарешті змінилася повною ясністю. Сто відсотків українців зараз за єдину державу (*Оплески*), за єдину країну! Конституційна більшість українців бачить її унітарною країною. Ніяких федералізацій! (*Оплески*). І це, до речі, палкий привіт тим, хто зі сходу чи заходу радить нам “федералізуватися” (*Оплески*). Чому “привіт”? Ви можете радити, але українці — проти. І ми нарешті є владою, яка вміє чути і здійснювати мрії українців. Я щиро на це сподіваюся.

Переважна більшість українських громадян нарешті підтримує реалізацію Угоди про асоціацію з Європейським Союзом і ідею вступу України до Євросоюзу. Ніколи раніше цього не було (*Оплески*). Дорогі колеги, ми маємо цим скористатися.

Рекордних показників нарешті досягла кількість тих, хто вважає українську мову єдиною державною (*Оплески*).

До речі, протягом останнього року (не в останній мірі завдяки Росії, бо я не бачу, чим це ще пояснити) в три-чотири рази зросла кількість прихильників вступу України до НАТО (*Оплески*). Щоправда, це питання залишається єдиним із так званих складних тем, щодо якого в кількох областях все ще зберігається рівна кількість полярних думок. Але в цілому багато в чому штучний поділ України за географічною, етнічною, мовною, конфесійною ознакою нарешті подолано, і цей поділ відходить у минуле (*Оплески*). Україна ніколи не була такою об'єднаною, як зараз!

Ворог поставив собі за мету не просто переглянути кордони. Мета інша. Нікому не потрібен Донецьк, Луганськ чи Донбас. Ми чітко знаємо, що йшлося про те, щоб розколоти державу або й зовсім стерти її з карти, знищити нас як великий європейський народ. Та ворог грубо прорахувався. Українська політична нація остаточно ствердилася на всіх теренах західних і східних, північних та південних. Вона об'єднала представників різних етносів і носіїв різних мов. Своєю участю у Вітчизняній війні 2014 року за незалежність України наші російськомовні співвітчизники продемонстрували, що російською мовою вони люблять Україну аж ніяк не менше, ніж ми — українською (*Оплески*). І я пишаюся мудрістю і відповідальністю наших співвітчизників! Ми всі разом стали єдиним організмом, який може встояти перед будь-якими політичними маніпуляціями зсередини і тиском ззовні. І це ще одна важлива запорука успішності реформ.

Вельмишановні колеги! Достроковими виборами завершується створення політичних передумов для проведення змін. Я абсолютно переконаний, що вчинив правильно, розпустивши попередній парламент, незважаючи на те, що тоді це моє рішення мало дуже жорстку критику. Чесні, прозорі, демократичні вибори вперше в нашій історії оновили Верховну Раду України більш як на 50 відсотків (*Оплески*).

Мені надзвичайно приємно бачити серед вас тих, хто має за плечима вже великий політичний досвід, досвід реформування, пройшов суворі випробування. Але особливо радий бачити тут таку кількість нових, молодих облич. Тому що ви і є саме тією свіжою кров'ю, якої конче потребує українська політика. Ласкаво просимо до Верховної Ради! (*Оплески*). Щиро поздоровляю вас з обранням народними депутатами та складенням присяги і закликаю до нашої спільної роботи на благо України. Як Президент України я твердо переконаний, свято вірю: все у нас вийде.

Ви започаткували рекордно коротку “спікеріаду”, особливо якщо це порівняти з 1998 роком, дехто пам'ятає, скільки це тоді тривало. Я переконаний, у нас буде дуже коротка “прем'єріяда”, бо ми не маємо права витратити час. Вітаю вас, шановний Володимире Борисовичу, з обранням спікером. Вже позаду рекордно швидке формування коаліції, а попереду, думаю, блискуче, але дуже відповідальне формування уряду. Для проведення реформ, здається, вже на старті ми з вами набираємо тієї швидкості, яка необхідна для того, щоб злетіти. Закликаю швидкість не втрачати.

Важливо, що, створюючи коаліцію, ви не посади ділили (мені було приємно це спостерігати), а напрацювали детальний план фундаментальних змін в країні. Ці масштабні перетворення мають стати наступним етапом нашої революції, плавно перетікаючи в ефективне реформування. Як ініціатор саме такого підходу до коаліційної угоди я хотів би подякувати вам за дуже відповідальну і ґрунтовну її підготовку. Сподіваюся, що над реалізацією коаліційної угоди цей зал буде працювати з таким самим завзяттям, як і над її підготовкою. Я думаю, що практика була дуже вражаючою.

Уважно прочитав цю угоду. Є речі, які я особисто, можливо, виписав би інакше. Наприклад, у регламентній частині. Ну, хіба принцип консенсусного ухвалення рішень радою коаліції “лише одноголосно” не нагадує *liberum veto* в середньовічному сеймі

Речі Посполитої, коли одним-єдиним вигуком “Не дозволяю!” можна було заблокувати будь-яке рішення? Думаю, польські історики могли б нам багато цікавого розповісти про цей досвід.

Але насправді суті це не змінює. У реалізації реформаторської, проєвропейської коаліційної угоди я є надійним союзником нового парламенту і керуватимуся насамперед Конституцією України, де чітко (ну, більш-менш чітко) виписані повноваження і сфери відповідальності української влади (*Оплески*).

Я впевнений, що тільки ефективною взаємодією, нашою синергією ми зможемо реально добитися тих результатів, яких очікує Український народ. Я зроблю все від мене залежне, щоб забезпечити ефективну і злагоджену роботу Президента, Верховної Ради, Кабінету Міністрів України.

Прізвище нового Прем'єр-міністра кружляє тут у повітрі. Я його запропонував у перший же день після виборів. Дякую фракції за те, що підтримала пропозицію Президента. Вже за лічені хвилини я зроблю відповідне подання Верховній Раді України.

Ми з Арсенієм Петровичем добре засвоїли уроки нещодавньої історії і з червня місяця свою спільну роботу будували так, що країна, здається, лише в останні дні парламентської кампанії помітила, що ми не йдемо на вибори однією колоною. Але я не маю жодного сумніву, що вся команда парламентської коаліції має бути одна — наша національна українська переможна збірна.

Я пригадую слова, які колись почув із вуст одного з батьків, засновників незалежної України, який теж сидів у цьому залі. Це В'ячеслав Чорновіл. Він казав: “І парламенти, і прем'єри, і президенти приходять і відходять. Залишається лише свята справа нашого історичного відродження, справа демократії, справа державної незалежності. Дай, Боже, нам любити Україну понад усе сьогодні, коли вона у нас є. Щоб не довелося гірко любити, втративши”.

А ще він казав (він казав, до речі, не я) щодо ставлення до революції: “Нам потрібні сьогодні реформи, а не революції;

сила закону, а не закон сили; добробут народу, а не всенародні злидні; суспільна злагода, а не затята ворожнеча; демократія, а не диктатура”.

Я думаю, що саме сьогодні час втілити в життя слова Чорновола (*Бурхливі оплески*).

Шановні народні депутати! Національний інститут стратегічних досліджень за участю апарату Ради національної безпеки і оборони України підготував аналітичну доповідь про внутрішнє і зовнішнє становище України у сфері національної безпеки. Ні, це не є істина в останній інстанції. Це ґрунтовна основа для широкої дискусії, в тому числі і за вашою участю у відповідних комітетах. Цей матеріал стане нам у нагоді в процесі ухвалення стратегічних рішень і підготовки проектів законів. Нині ж я коротко зупинюся на деяких найважливіших питаннях нашої спільної з вами стратегії, які стосуються національної безпеки в ширшому її розумінні.

Найгірші справи в нас у судовій системі. Наші, вибачте на слові, “папереднікі” завбачливо окопалися в судах, а саме: нашпигували їх своїми людьми, які тепер перетворюють ці суди в адвокатуру із захисту прав та інтересів одіозних представників колишнього режиму (*Оплески*).

Притчею во язицех стало рішення судді про звільнення з-під арешту командира роти “Беркуту”, який звинувачується в розстрілі Небесної Сотні. Наводжу лише один цей приклад не тому, що він поодинокий, а тому, що він дуже промовистий сам по собі.

Судова система, яка більшою мірою, ніж будь-що, потребує санації, цьому очищенню чинить найбільший спротив.

Як Президент я не маю права тиснути на конкретні суди і не буду цього робити. А от систему змінити разом з вами нам не просто дозволено, а наказано виборцями. Це те, з чого нам потрібно починати. Отже, однією з перших має стартувати справжня судова реформа (*Оплески*). Відповідні законопроекти буду подавати як екстраневідкладні. Бо з такими судами, як тепер, у безпеці

можуть почуватися лише ті, у кого є проблеми із законом. А законослухняним громадянам від таких судів варто триматися подалі — правди там не знайти.

Зрозуміло, що дотичним до судової реформи є і реформування всіх правоохоронних органів. Дуже дякую, що цей розділ гарно виписаний у коаліційній угоді. Дякую військовослужбовцям, які є цьому парламенті. Відчувається їх професійний підхід. Дякую за те, що одним із перших або, може, першим поставлено реформування Міністерства внутрішніх справ і Генеральної прокуратури. Дозвольте нагадати, що стара Верховна Рада за нашим спільним, у тому числі й моїм, наполяганням встигла таки ухвалити новий Закон “Про прокуратуру”, він незабаром буде введений у дію, як і Закон “Про Національне антикорупційне бюро України”.

Дорогі друзі! Маю конкретну пропозицію до всіх, хто причетний відповідно до виписаної в законі процедури призначення керівника цієї надважливої інституції. Я пропоную запросити на цю посаду людину з-поза меж України. Вона матиме одну перевагу — відсутність зв’язків в українській політичній еліті. Нікому не кум, не сват, не брат (*Оплески*), рівновіддалений від усіх політичних сил технократ, якому ми всі довіряємо, який продемонструє ефективну роботу бюро. Я чую не лише оплески, а й гул невдоволення в залі, отже, не всі підтримують цю ідею.

Я не маю жодного сумніву, що реформатори всіх часів і народів не цуралися долучати до змін іноземців. У нас зараз багатьом відомствам допомагають закордонні консультанти. Та цього замало. Моя ідея полягає в тому, щоби через зміни в законах надати право залучати на державну службу іноземців включно аж до членства в уряді (*Оплески*). Або розширити коло осіб, яким Президент України може надавати українське громадянство, причому в прискореному режимі. Рішучі кроки таких іноземців, які будуть готові скласти власне громадянство і прийняти громадянство України, підтвердять рішучість намірів наших потенційних партнерів і кандидатів (*Оплески*).

Колеги, прошу уваги! Ми ще будемо мати можливість обговорити ініціативи Президента.

Завдяки резонансу в засобах масової інформації останнім часом ви, напевно, відчули початок кількох великих антикорупційних процесів. Мені дуже часто закидають і радять не виносити з хати сміття. Я особисто думаю інакше. Чим більше розголосу, тим швидше люди відчують, що керівництво держави нетерпиме до корупції. Та й, до речі, якщо жити у смітті, можна задихнутися. Сміття треба виносити.

Втім, я не хотів би формувати хибне враження, нібито корупцію можна подолати лише репресіями. Поки буде відповідний гумус, з нього виростатимуть нові й нові корупціонери, як гриби після дощу. Значно ефективніше боротися з причинами корупції, руйнувати її механізми. Так, з людською природою нічого не вдієш, але дерегуляція, зменшення ролі чиновництва хоча й не вважаються панацеєю, але є дуже сильнодіючим препаратом у боротьбі з цією епідемією.

Я ретельно проаналізував більшість рішень з дерегуляції, ухвалених останніми роками. Там дуже цікавий винахід, хоч бери й патентуй. Відомства нібито ліквідуються, їх стає дедалі менше, а от функції цих відомств тонким-тонким шаром розмазуються поміж іншими міністерствами і відомствами. Можу, базуючись на власній практиці, повідомити: підприємцю байдуже, з якою “ксивою” до нього приходять з перевіркою (*Оплески*). Я впевнений, що така дерегуляція — це профанація. Реальна ж дерегуляція разом з податковою реформою мають запустити економіку і відновити процес зростання. І я не маю жодного сумніву, що ми обов’язково досягнемо в цьому процесі успіху.

Частиною тектонічних перетворень має стати й реформування оборонного сектору: армії, спецслужб, військово-промислового комплексу. Надто повірили в перспективу миру останнім часом в усьому світі. І ми надто рано повірили у “вічний мир”. Пожинаємо тепер гіркі плоди і чужої агресивності, і власного безвідповідального пацифізму.

Думаю, ви всі розумієте, що в нас немає іншого виходу, як нарощувати військові асигнування. Вже зовсім скоро до Верховної Ради України буде подано відповідний проект бюджету. Я розраховую на нашу співпрацю. Я розраховую на патріотизм. Я розраховую на те, що ми сьогодні зможемо дати адекватну відповідь, в тому числі й бюджетом, на ці загрози, бо навколо наших кордонів іноземних солдатів — як сарани. А найближчими роками Україна мусить розраховувати в першу чергу на боєздатність власних Збройних Сил. Для цього нам потрібно насамперед вкласти фінанси і зусилля в доозброєння і переозброєння військ засобами високоточного вогневого ураження, сучасними пристроями розвідки і зв'язку, новою бронетехнікою, модернізувати і збільшити кількісно бойову авіацію.

У ході АТО виявилася неефективність старої системи тилового, речового, продовольчого, технічного та медичного забезпечення. Ми на ходу її міняємо разом з міністром оборони із широким залученням волонтерів, необтяжених мертвими й часом просто, вибачте, дурнувати інструкціями часів Першої світової війни (*Оплески*). Все дуже просто: тих, хто не справився, — звільняють, і не треба боятися цього, ті, хто прокрався, — мають сісти. Невідворотність покарання має бути ключовим принципом (*Оплески*).

Щоб забезпечити ритмічне фінансування підприємств військово-промислового комплексу, ми вже зараз починаємо проектувати державне оборонне замовлення не на рік, а, як мінімум, на три роки. Хоча тут потрібен ще ширший горизонт планування.

Неминучою є певна мілітаризація суспільства в здорових межах. Навіть початкова військова підготовка має стати одним із головних предметів у школі — саме там закладаються основи військово-патріотичного виховання, і ми маємо це відродити (*Оплески*).

У нас немає сьогодні іншого вибору, крім як поки що відмовитися від повного переходу армії на контрактну основу. Як би

це непопулярно не звучало, але сусіди підправили наші плани, і без призову — поки що ніяк.

Сьогодні незаперечним є факт, що проголошена в 2010 році позаблоковість України не змогла, та й не могла, гарантувати безпеку і територіальну цілісність нашої країни. Від неї треба відмовлятися (*Оплески*). Ця позиція призвела до великих втрат, тому ми й вирішили повернутися до курсу на інтеграцію до євроатлантичного безпекового простору (*Оплески*). Ми вже сьогодні поглиблюємо співпрацю з НАТО, працюємо над оперативною сумісністю Збройних Сил України з арміями країн-членів Альянсу, переорієнтовуємося на натівські стандарти в оборонно-безпековому просторі. Але в той же час закликаю всіх усвідомити, що політичні спекуляції навколо негайного, “вже сьогодні”, приєднання до НАТО не наближають, а, на жаль, навпаки — віддаляють його від України. По-перше, потрібно не словом, а ділом, реальною працею досягти критеріїв, яких потребує членство в НАТО. По-друге, будемо відвертими: слід брати до уваги й дуже обережне ставлення до цієї теми з боку деяких наших зарубіжних партнерів. Зробили заяву — тут же отримали відповідь про те, що Україна ніколи не буде членом НАТО. Це не їм вирішувати, це вирішувати українському народу (*Оплески*). І треба починати не з гучних заяв, яких було вже багато, а з реальних практичних реформ. До речі, реформи і критерії, які є в Плані дій щодо членства в НАТО, і реформи і критерії, які є в Угоді про асоціацію, на 96 відсотків збігаються. Давайте реалізовувати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом.

Дорогі співвітчизники! Шановні народні депутати! Демократія — теж інструмент забезпечення національної безпеки. Парламентська коаліція, яку ви сформували, по суті, є конституційною більшістю. Це 302 депутати. Такої коаліції ще не було. До речі, я не маю жодного сумніву в тому, що ми ще можемо на декілька депутатів зрости. Це породжує величезну спокусу не чути меншості. І від цього я теж хотів би вас застерегти.

Мої ідеологічні однодумці — це, звісно, ті, хто об'єднався в коаліцію. Але я не Президент коаліції. Я — Президент всієї країни, Президент всіх українців — як тих, хто голосував... Шановні друзі з опозиції, я до вас звертаюся. Я — Президент всіх українців: як тих, хто голосував за мене, так і тих, хто зробив інший вибір. Отож я маю слухати й парламентську опозицію.

Єдність країни є для нас беззаперечною цінністю. Раз так, то ще важливіше, ніж чути думку опозиції у Верховній Раді, рахуватися з наявністю ідеологічної меншості в суспільстві. Чимало людей, на жаль, все ще поглядають у бік Митного союзу, підтримують ідею про другу державну мову тощо. Буду відвертим — ми не станемо надавати носіям подібних думок, і ніколи не дамо, право вето на геополітичні і цивілізаційні рішення переконливої більшості, наявність якої засвідчено президентськими і парламентськими виборами. Але запланована мною і підтримана вами ідея децентралізації влади дасть вражаючі можливості враховувати місцеву специфіку, в тому числі і в питаннях віри, історичної пам'яті, мови, релігії, етнічних традицій та вираження інакшості (*Оплески*). Ми до всіх цих проявів повинні ставитися з повагою.

Це стосується і питань мови. Врешті-решт, головна різниця між Україною і Росією полягає вже не тільки і не стільки в мові, скільки в різній політичній культурі, яка була продемонстрована під час виборів і під час нашої Революції Гідності, у різних типах стосунків між владою і суспільством і в різному ставленні до свободи і демократії.

Зазначені зміни, однак, не знімають з порядку денного питання підтримки української мови і тих заходів, які в європейській політичній культурі називаються позитивною дискримінацією. Це така форма підтримки тих, хто тривалий історичний час піддавався переслідуванням та утискам. Українська мова як єдина державна мова є надзвичайно важливим консолідуючим чинником суспільства і держави (*Оплески*).

Питання національної безпеки стосуються і церковних проблем. Це надто чутлива сфера, яка потребує обережності, де протипоказані різкі рухи, де, перш ніж раз відрізати, міряють не сім, а сімдесят сім разів. Але з досвіду останніх років ми ніколи не забудемо, що інколи підготовка до поглинання країни починається нібито зі спільних молитов або хресних ходів. Ми всі маємо пам'ятати про любов до Батьківщини, про любов до України, і я впевнений, що це має бути нашим пріоритетом.

Шановні народні депутати! Ми не обираємо час, в який народжуємося чи помираємо. Але самі визначаємо, що робити в цьому проміжку. Від нас з вами залежить, чи ми увійдемо в історію як жертви внутрішніх чвар та зовнішньої агресії, чи сила і дух Українського народу, українських воїнів і героїв, тих, хто захищає нас на донецькій землі і допомагає нам з українських небес, дозволять нам збудувати іншу, успішну країну.

Наша політика має бути спрямована на те, щоб крок за кроком рухатись від Країни Революції Гідності до власне Країни Гідності. І я впевнений, що нам з вами вдасться її побудувати. Хочу, щоб ви кожного разу, ступаючи до цієї сесійної зали, так само, як і я, коли заходжу в будинок Адміністрації на Банковій, згадували про полеглих, які віддали життя за Україну. Як за сотні кілометрів звідси, так і за декілька кварталів на Алеї Небесної Сотні. І щоб так само згадували про живих, які потребують ефективного урядування, успішних реформ, розвиненої економіки, соціальних гарантій і справедливості. Саме справедливості. Я думаю, що нам вдасться побудувати таку державу.

У нас більше немає часу на розмови. Це чітко підтверджує Український народ. Більшість, коаліцію — створено! Політична воля до змін є. Чіткий план дій і коаліційна угода — також. Маємо шанс на їх виконання. Тож ставаймо до роботи. І щоб за п'ять років ми були готові подати заявку на членство в Європейському Союзу (*Оплески*).

І останнє, мені здається, найважливіше. Євангеліє вчить, що царства, поділені всередині, впадуть. Так будьмо ж єдиними, бо настав момент гуртуватися в боротьбі за Україну, а не чубитися у вовтузні один проти одного. Час єднатися навколо миру і навколо реформ. Слава Україні!

Дякую (Тривалі оплески, зал відповідає: "Героям слава!").

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо, шановний пане Президенте.

Шановні колеги! Відповідно до статті 83 Конституції України хочу офіційно оголосити, що 27 листопада 2014 року сформовано та зареєстровано в Апараті Верховної Ради України Коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України восьмого скликання. Коаліція депутатських фракцій сформована на підставі Угоди про Коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України, підписаної головами депутатських фракцій (фракції Блоку Петра Порошенка, фракції "Народний фронт", фракції "Об'єднання "Самопоміч", фракції Радикальної партії Олега Ляшка і фракції Всеукраїнського об'єднання "Батьківщина"), у складі 302 народних депутати України, які особистими підписами підтвердили свою згоду стати членами коаліції. Списки членів названих депутатських фракцій з особистими підписами народних депутатів, що є невід'ємною складовою угоди, вам роздано.

Шановні колеги, ми можемо продовжувати розгляд питань порядку денного після виступу пана Президента.

Відповідно до нашого порядку денного ми переходимо до питання про призначення Прем'єр-міністра України.

Згідно зі статтями 85, 114 Конституції України Прем'єр-міністр України призначається Верховною Радою за поданням Президента України.

Згідно зі статтею 83 Конституції України (я просив би вашої уваги, вельмишановні панове народні депутати) Коаліція депутатських фракцій внесла пропозицію щодо кандидатури на посаду Прем'єр-міністра Президентіві України.

Відповідно до статті 106 Конституції України Президент України вносить за пропозицією коаліції подання про призначення Верховною Радою Прем'єр-міністра України.

Для представлення кандидата на посаду Прем'єр-міністра України я запрошую до слова Президента України Петра Олексійовича Порошенка. Прошу, вельмишановний пане Президенте.

ПОРОШЕНКО П.О. Шановні народні депутати, до мене надійшло подання, яке підписали голови п'яти фракцій: фракції партії "Блок Петра Порошенка" Юрій Луценко, фракції політичної партії "Народний фронт" Олександр Турчинов, фракції політичної партії "Об'єднання "Самопоміч" Олег Березюк, фракції Радикальної партії Олега Ляшка Олег Ляшко, фракції політичної партії "Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина" Юлія Тимошенко.

Щойно відбулось інформування, що у Верховній Раді восьмого скликання утворена Коаліція депутатських фракцій. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді восьмого скликання пропонує внести до Верховної Ради України подання про призначення на посаду Прем'єр-міністра України Яценюка Арсенія Петровича (*Оплески*).

Конституція України дає Президенту 15 діб для того, щоби визначитись щодо внесеної кандидатури Прем'єр-міністра. У цій ситуації мені достатньо 15 секунд.

Відповідно до пункту 9 частини першої статті 106, частини третьої статті 114 Конституції України я підписую і вношу за пропозицією Коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України восьмого скликання подання про призначення Арсенія Яценюка на

посаду Прем'єр-міністра України (*Оплески*). Більш того, я закликаю всю сесійну залу підтримати пропозицію коаліції і подання Президента.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Президенте.

Дозвольте мені з урахуванням подання Президента України запросити на трибуну кандидата на посаду Прем'єр-міністра України Арсенія Петровича Яценюка. Прошу вас, вельмишановний Арсенію Петровичу (*Оплески*).

ЯЦЕНЮК А.П. Шановний український народе! Пане Президенте! Пане Голово! Шановні народні депутати України! Творити історію складно й непросто. На наші з вами плечі лягла найтяжча ноша — ноша історичної відповідальності: зберегти державу і відвоювати нашу незалежність. Країна — у війні, люди — в біді. Від нас залежить, чи зупинимо ми агресію. Ми стоїмо перед зовнішньою агресією, а саме російською військовою навалою, яка є ніщо інше, як зазіхання на нашу територіальну цілість і незалежність, спроба знищити Україну.

Можна воювати з армією, і, напевно, можна армію перемогти. Але не можна ніколи перемогти український народ і українську націю (*Оплески*).

Шановний пане Президенте, моя вам рука для проведення всього того, що ви щойно сказали з цієї трибуни. Це наша спільна відповідальність!

ПОРОШЕНКО П.О. Дякую (*Тривалі бурхливі оплески*).

ЯЦЕНЮК А.П. Дорогі друзі, а тепер є пропозиція швидко приступити до формування Кабінету Міністрів України. 2015 рік буде складніший, ніж 2014-й, але все в наших руках. Вперед до роботи!

Дякую за увагу (*Оплески*).

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні народні депутати, виступ кандидата на посаду Прем'єр-міністра України Арсенія Петровича Яценюка відповідно до подання Президента України за пропозицією коаліції здійснено. Чи є необхідність обговорювати кандидатуру?

Ми її обговорювали. Голосуємо.

Шановні колеги, я ставлю на голосування пропозицію про призначення Прем'єр-міністром України Арсенія Петровича Яценюка. Прошу голосувати і підтримати кандидатуру Арсенія Петровича. Голосуємо, шановні колеги!

“За” — 341.

Рішення прийнято *(Тривалі оплески)*.

По фракціях.

Дякую.

ПОРОШЕНКО П.О. Шановні колеги, я хотів вам подякувати за плідну, ефективну, рекордну роботу. Впевнений у тому, що така форма співпраці між Президентом, Прем'єром, урядом і Верховною Радою, яка сьогодні була задекларована, буде нами продовжуватися і в подальшому. Дякую. Зі святом! З початком роботи Верховної Ради! З найбільш ефективними більшістю і всім складом Верховної Ради!

Дякую *(Оплески)*.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте подякуємо Президенту України *(Тривалі оплески)*.

Дякую, шановні колеги. Прошу сідати.

Залишилося декілька питань, які ми можемо сьогодні розглянути відповідно до коаліційної угоди, а деякі питання будемо переносити на 2 грудня.

Питання про висвітлення роботи Верховної Ради України восьмого скликання. Проект постанови вам роздано. Якщо немає заперечень, я готовий ставити його на голосування. Немає заперечень? Немає.

Ставлю на голосування проект Постанови ([№1003](#)) “Про висвітлення роботи Верховної Ради України восьмого скликання” для прийняття за основу та в цілому. Прошу голосувати, шановні колеги народні депутати.

“За” — 366.

Рішення прийнято.

Шановні колеги, наступне питання — про комітети Верховної Ради. Теж проект постанови вам роздано, його напрацювала Підготовча депутатська група. Але я бачу, що є зауваження. Давайте порадимось, шановні колеги. Я вважаю, якщо ми погоджено перенесемо розгляд цього питання, бо є поправки щодо компетенцій, до формування персонального складу комітетів, нічого проблематичного не буде. Так я розумію? Всі згодні з цим?

ГОЛОСИ ІЗ ЗАЛУ. Так!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді, шановні колеги, я оголошую засідання Верховної Ради закритим. У вівторок о 10-й годині ранку ми розпочнемо нове пленарне засідання Верховної Ради України.

Дякую за вашу роботу і довіру, шановні народні депутати.

ЗАЯВИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ ЩОДО ГОЛОСУВАННЯ

До Голови Верховної Ради України ГРОЙСМАНА В.Б. звернулися із заявами народні депутати України:

ЛЯШКО О.В. *(загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка)*: “Прошу Вас врахувати, що на пленарному засіданні 27 листопада 2014 року під час поіменного голосування про обрання Головою Верховної Ради України Гройсмана В.Б. народні депутати — члени фракції Радикальної партії Олега Ляшка Корчинська О.А., Мосійчук І.В., Лозовой А.С. голосували за”;

МАЦОЛА Р.М. *(одномандатний виборчий округ №190, Хмельницька область, партія “Блок Петра Порошенка)*: “Під час поіменного голосування про обрання Голови Верховної Ради України я проголосував за, однак система “Рада” не зарахувала мій голос. У результатах голосування зафіксовано, що я не голосував.

Прошу врахувати в результатах цього голосування мій голос “за”;

ЧЕРВАКОВА О.В. *(загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, партія “Блок Петра Порошенка)*: “Прошу врахувати мій голос “за” в результатах голосування щодо кандидатури Яценюка А.П. на посаду Прем’єр-міністра України, оскільки під час поіменного голосування моя картка не спрацювала”.

До Апарату Верховної Ради України звернулися із заявами народні депутати України:

КОРЧИНСЬКА О.А. *(загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка)*: “Інформую Вас, що під час голосування щодо обрання Голови Верховної Ради

України на пленарному засіданні 27 листопада 2014 року не спрацювала моя картка, що не дало мені можливості проголосувати з даного питання порядку денного.

Прошу врахувати, що я голосувала за кандидатуру Гройсмана В.Б. на посаду Голови Верховної Ради України восьмого скликання”;

ЛОЗОВОЙ А.С. *(загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка)*: “Інформую Вас, що під час голосування щодо обрання Голови Верховної Ради України на пленарному засіданні 27 листопада 2014 року не спрацювала моя картка, що не дало мені можливості проголосувати з даного питання порядку денного.

Прошу врахувати, що я голосував за кандидатуру Гройсмана В.Б. на посаду Голови Верховної Ради України восьмого скликання”;

МЕЛЬНИЧУК С.П. *(загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка)*: “Інформую Вас, що під час голосування щодо обрання Прем’єр-міністра України на пленарному засіданні 27 листопада 2014 року не спрацювала моя картка, що не дало мені можливості підтримати кандидатуру Яценюка А.П.

У зв’язку з цим прошу врахувати, що я голосував за кандидатуру Яценюка А.П. на посаду Прем’єр-міністра України”;

МОСІЙЧУК І.В. *(загальнодержавний багатомандатний виборчий округ, Радикальна партія Олега Ляшка)*: “Інформую Вас, що під час голосування щодо обрання Голови Верховної Ради України на пленарному засіданні 27 листопада 2014 року не спрацювала моя картка, що не дало мені можливості проголосувати з даного питання порядку денного.

Тому прошу врахувати, що я голосував за кандидатуру Гройсмана В.Б. на посаду Голови Верховної Ради України”.